

Julstämningen anfaller III

Det är morgon. En av de där strax före jul. Jag ligger kvar en stund i värmen under täcket och funderar på hur det ska bli i år. Julen är ju för många en kravfylld tid. Den kanske kunde firas var femte år bara? Eller på ett helt annat sätt? Nuvarande koncept, där värdegrunderna inte ens är något man riktigt kommer ihåg, har genomgått rätt stora förändringar det senaste århundradet. Anglosaxen Sankt Nikolaus, den svenske gårdstomten och julbocken har genom Jenny Nyströms försorg smält ihop till den svenska tomten. Som bor i Rovaniemi, enligt en kommunal lobbygrupp som uppvaktat EU i frågan.

Alldeles oavsett om det vi firar är Jesustomtens födelse eller den riktigas ankomst, så företer sammankomsterna några gemensamma drag. Dessa ingredienser i det Norénska folkhemmet är väl ändå blandningen av glädje och värme, mat och dryck, samvaro och mysighet, orättvisor och gamla oförrätter, oförlöst ilska och avund, sammankletad till en tung gröt. Många ser fram emot den med skräckblandad förtjusning, men när allt är över drar nog flera en lättnadens suck över att ha hälsan någorlunda i behåll. Den djupsuckande konstaterar förnöjt att det nu bara återstår 365 dagar tills hela skiten ska upprepas igen.

Men varför inte överraska sin partner? Varför måste traditioner alltid vara urgamla? Nej, fram för korta traditioner, såna som överraskar och sticker ut lite, som möjligen kan bli en liten parentes i traditionsdjungeln. Även de minst framgångsrika, de som kanske inte ens blir av eller bara överlever en enda jul, kan ju vara ett fullgott alternativ till bjällerklång-julen med glögg och Kalle Anka.

Vi har inte haft råd att åka nånstans i år, eftersom bilreparationen kostade 22 000 kr. Kul i jul, då fick vi bara tillbaka bilen i det skick den var i innan det började raspa om motorn. Vi gillar ju att resa och uppleva saker båda två. Men i år blev det inget. Jonas har läst resebroschyrer senaste halvåret och det har väl fungerat sådär som substitut för själva resan. Själv har jag mitt nätverk. Vi är fjorton kvinnor som undersöker våra innersta tankar, demoner och känslor. Vi har hunnit med tre. På tolv år. Men nu har jag tänkt mig att överraska med en riktig "dräpa-jul-fest".

Upplägget och temat kan vara så här då. Kanske kan det bli en alternativ tradition för alla dem som känner sura uppstötningar bara den traditionella julen kommer på tal. Temat är "Romersk afton" istället för julafton. Romarna firade väl jul dom med? För visst var väl Jesus romare? Eller var han bara jude? Får man säga att Jesus var jude? Nä, jag tror jag säger att han var romare istället. Som bodde lite österut. Romarriket höll ju på även innan Jesus, men i alla fall. Jag tänker mig att det är efter Jesu födelse då, så dom vet varför dom firar Romersk julafton. Romarna alltså. Men jag tänker mig att det kan bli lite lyxigt annorlunda, tvåsam och vackert, bara vi två och Romarriket liksom. En del programpunkter är klara för att kunna lyfta engagemanget lite. Jag tar ledigt eftermiddagen före och fixar i ordning i garaget.

Jonas kommer ju hem kl. 12.00 på julafton så då kan överraskningarna börja. Över garageporten sätter jag upp en banderoll som det står nåt "Omni Veni Lirum Vixi" eller nåt som låter romerskt. Det är inte så noga eftersom det knappt finns nån som kan latin längre. Dessutom är det ju ingen som pratar latin, så det kan väl stå lite vadsomhelst. Men jag tänker mig att det står nåt i stil med "Hell dig, store härskare, välkommen hem

efter de framgångsrika härtågen i västerled" eller nåt sånt. I alla fall kommer ju Jonas att tro det. På garagegolvet drar jag in en 3-4 liggunderlag och några sovsäckar. Det där skitfula sovtäcket vi fick av Jonas morsa är ju rätt snyggt på insidan i alla fall. Sen bullar vi upp med lite andra filter och en 6-7 bulsiga kuddar, det ska se lite ruffigt och "högigt" ut för att påminna om det där riktigt sybaritiska avslappade romarstuket. Sen ska det eldas ordentligt. En 3-4 ljusbrickor och nån kandelaber i hörnet kommer att fixa mysfaktorn. Nere i köpcentret har jag redan snott ett par kassar murgröna ur några bautastora krukor utanför biblioteket - spelar roll, jag har väl redan betalat skatt för att köpa in dom. Och kvistarna läggs ut lite här och var på väggarna och i fönstret. Sen kör vi några fat med blandad frukt, vindruvor, ananas, banan, jordgubbar är bra och några ostbrickor...hmmm, peccorino, parmesan, lite getost och paprika, italiensk salami och pressatokorv samt lite lufttorkad parmaskinka. Det är nog bra att vi blir lite småfulla för stämningens skull, annars börjar väl Jonas att veva igång om den där jävla bilreparationen igen. Vi får se, men kanske 1-3 flaskor rött lätt vin blir lagom (jag tror en är för lite, tre kanske lite mycket, det är ju bara svenskar som tror man måste dricka upp allt). Men i alla fall två, så får vi ha en på vänt i så fall. Romare däremot dricker tills de inte vill ha mer. Vi tar nån chianti kanske, lite fruktigt, inte så tungt och strävt, lättdruckat och autentiskt. Ja, inte vet jag vad dom spelade på romartiden. Jag släpar ner den gamla Philips-bergsprängaren och kör lite medeltid/renässansmusik i modern tappning, lite "munkdisco" kan väl duga som något riktigt "gammalt". Bort med all el, släck ner hela huset, dra ur jacket och sätt upp en stor skylt på ytterdörren "smittorisk, vidrörande av dörr och ringklocka sker på egen risk".

När Jonas kommer släpande hem och ringer på dörren hugger jag honom direkt, drar honom i slipsen rakt in i badrummet, klär av både honom och mig för en dusch, gnider in kroppen med välluktande oljor och gärna tillsammans under förutsättning att det inte stör programmets fortsättning. Vi kan ju latta lite så att han får lägga sig en stund i badkaret som en värsta Romulus och så ställer jag mig över honom och ger bröstet som en annan Vargmamma, det blir ju en skitbra introduktion till Romarrikets depraverade sexkultur. Var det inte så Rom föddes, även om det var två ungar som slogs om Vargmammans mjölk? De gamla underlakanen med spetsbården från svärmor får duga som togor. Tyget draperas mycket vackert runt våra kroppar, där ena axeln lämnas bar, mycket sinnligt. På min har jag med en tuschpenna textat namnet Drusilla på ryggen och på din det kallkårande namnet Caligula. Det blir ju lite mer farligt förbjudet om vi ställer till med en riktig incestsexlek mitt på golvet. Togan hålls ihop med en bit papperssnöre och lite isoleringsband från farsans gamla hockeyklubba, VM Pro Team står det på den och är försedd med en autograf av Lillstrimma Svedberg. För att det hela ska kännas lite spännande annorlunda applicerar vi två Florian ansiktsmasker (som jag snott från Sturebadet senast jag blev bjuden av arbetsgivaren, tack snälla arbetsgivaren!) i nån blålera på varandra, det är ju viktigt att ta på varandra för att släppa lös endorfinerna. En del murgröna sparar vi för att vrida ihop till en krona eller lagerkrans på huvudet.

Sen gäller minst sex timmar till förfogande. Det här är inget för stressade veklingar. Tillbaka till romartiden, här ska tiden stå stilla och njutningens tempel återuppstå. Det ska pratas, ätas, drickas, älskas, lyssnas på musik, skrattas, gråtas, sittas, liggas, på, vid, över och under och ihop och allt utan brådska. Grannen Ulla-Britt och Lasse har lovat att stå vid vår bädd och fläkta med två blomblad. Lasse ska se ut som eunuck. Jag tror han kommer klara den rollen rätt bra utan några större förändringar av hans utseende. I alla fall har dom tystnadsplikt. Jag har lovat att passa deras kaniner när dom ska till Kreta, som en gentjänst. Och till sist då

när vi är helt slut på att ha pratat, skrattat, ätit, smekts, knullat och lyssnat på ålderstigen musik och rapat högt och ljudligt ska vi somna vi båda, du på rygg med mig på din mage, jag med fingrarna genom ditt hår. Min arm ska hänga utmattad över ditt bröst, ingen arm ska somna och andedräkten ska vara helt godtagbar. Inte ens en snarkning ska störa den perfekta friden.

Ja, det känns inspirerande just nu. En riktigt god alternativ jul. Ett slags "back to the roots" där jag riktigt kan känna historiens vingslag. Romartiden here we come. Blir det för hängigt trist att bara vara, så tar jag som reservplan hem oh-kanonen och kör serien "Romartiden" på ena kortväggen. Det kan väl skapa en förtätning av den romerska stämningen. Krävs det ännu mer go, får jag väl sätta på den oklippta versionen av Caligula.

Ett kortare avbrott blir det väl kl. 15.00. Det finns ju gränser för vad jag får med dig på.

@

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elina Vacker med Poeter.se id #38005 innehar upphovsrätten